

Kállay Miklós egy éve áll a kormány élén.

Nagymultu nemzetünknek egyik legsúlyosabb időszaka volt az elmúlt tizenkét hónap. Gazdasági erőfeszítések, komoly és nagy véráldozatok, örökös veszélymomentumok, minden erőnket igénylő próbatételek és megpróbáltatások jellemzik ezt az időszakot. Háborús részvételünk fokozódott, fiaink legjobbjait, élükön főmértősségű Kormányzóhelyettes Urunkkal életüket áldozták a jövőért s az ország lakossága, a sokszor emlegetett „polgári belsőfront” példás munkateltjesítménnyel áldozatkészséggel és fegyelemben igyekszik egy nagy nemzethez méltó módon betölteni a történelem által rá hártott és reakényszerített hivatást. Ez az egy esztendő annyira gazdag volt eseményekben, az európai dráma olyan hatalmas ütemben haladt a végkifejlesztés felé, hogy joggal nevezhetjük a tizenkét hónapot akár egész korszaknak is.

A magyar politika, a magyar közvélemény nehéz időkben sokszor félre tudta már tenni a pártoskodás vagy az érdek kicsinyes szempontjait és ilyenkor hajlandó megelégedni kisebb-nagyobb, vélt vagy igazi sérelmekről s a lelkiismeretből fakadó néma elhatárással alkalmazkodik a legfőbb, a közös nemzeti érdekhez. A magyarság viharos történelmi évszázadaiban mindenkor töretlenül megállta helyét, amidőn felismerve a fenyegető veszedelemeket valóban erről a csendes és konok magyar önszertartásról adott bizonyítást. Ennek a magatartásnak köszönhetünk mindent, tehát azt is, hogy vagyunk, s most, a minden idők legnagyobb háborúja idején, a világ-küzdelem legmozgalmasabb tizenkét hónapja után töretlen erővel és hittel állunk a nekünk rendeltetett helyen.

Amikor egy esztendővel ezelőtt a háborús nehézségek egyre inkább beárnyékolták a magyar lakóhatárt is, Kormányzó Urunk Kállay Miklós miniszterelnököt állította a kormány élére. Nem a napi politika küzdelmeiből jött az új miniszterelnök, hanem az országépítő szakember munkaköréből. Egyénisége rokonszenves fogadtatásban részesült, hiszen két olyan jellemvonást egyisített magában, amely a haladó és öntudatos magyar nemzet kívánságát fejezi ki: az ezezerestendős hagyományápolását és a korszerű szociális szellemet. Hogy ez a két ígéret nem maradt hiu reményesség, azt a Kállay-kormány nagy törvényalkotásai bizonyítják. Nyugodtan mondhatjuk, hogy ezekben a súlyos

napokban a magyar kormány valóban azt tette, ami kötelessége volt s amit tőle a nemzet elvárt. Hűség magyar céljainkhoz, magyar mivoltunkhoz és európai kötelességeinkhez — ez volt és ez ma is a Kállay-kormány programja. Európai magatartásunk, amelyet nagy véráldozattal szenteltünk meg és gazdasági és szociális haladásunk, amelynek vívmányait a háborús nehézségek közepette sokszoros értékűek, eléggé bizonyítják a program komolyságát és realitását.

Joggal hivatkozhatik tettekre, eredményekre és szociális haladásra a magyar kormány, hiszen

munkáját ma már nemcsak a magyar közvélemény, hanem a külföld jelentős része is őszintén méltányolni tudja. De a legnagyobb eredmény, amelyre az ország minden lakosa hivatkozhatik az, hogy a kormánynak sikerült megőriznie és megerősítenie a magyar egységet. A legnagyobb eredmény az, hogy a megpróbáltatások és áldozatok közepette sem vizitettük el hitünket és bizakodásunkat és a lelki válságnak, a szétbomlásnak és a gyengülésnek semmiféle jele, csiréje nem mutatkozik Magyarországon. Ezért nem csak a kormányt illeti meg elismerés, hanem a politikai ellenzék legnagyobb részét éppen úgy, mint az egész magyar népet, amely az elmúlt tizenkét hónap alatt ismét magasabb rendű lelkiismeret, örök értékű faji és nemzeti tulajdonságokról tett fényes tanubizonyosságot.

„Állam és nemzet”

Szekfü Gyula új könyve.

Az első világháború utáni két évtizedet a politikai élet fogalmának zűrzavara és az egymással ellentétes eszmék barca jellemzi. Az államkormányzás elvrit, irányát, célkitűzéseit pedig a politikai élet bizonyos alapvető fogalmainak ilyen, vagy amolyan értelmezése szabja meg. Mit értünk nemzeti, állam s nemzetállam alatt, mit jelent a „nemzet”, ez a hatalmas szüntérz tisztán magyar szempontból? A politikában nincsenek abszolút igazságok, mint a természettudományokban. A nemzetállam amerikai, francia, vagy német értelmezése jó és helyes lehet a maga helyén, náunk azonban veszedelemmé válhat. Szekfü Gyula erről a nagy és nehéz kérdéssel bízogpólló könyvet írt. A magyar állam ezeréves fejlődéséből vonja le a tanulságokat és állapít meg olyan igazságokat, melyek nemzeti fennmaradásunk szempontjából döntőjelentőségűek.

Bizonyos, külföldről átszivárgó tanok

az elmúlt esztendőben kétségtelenül zavarólag hatottak. A német nemzeti szocializmus a faj, a nép, a nemzetfogalmakat egyesítette: minden nemelfajult beletartozik a nagy népi közösségbe. Ez helyes lehet német szempontból; hatalmas népi egységgé kovácsolhatták össze a százmilliók németiségét és az elméleti-irok hatalmas sziklabázissal támasztották alá a nemzeti szocialista állam hataloni politikáját. Mások utánzására nálunk igen nagy hajlam van. A német népi gondolat nálunk főbbek között a szélsőséges parasztpolitikáit és a magyar-szláv parasztdállam néven emlegetett csodabogaratt szülte. A német „völkisch” gondolatnak a magyar viszonyokra való alkalmazása — mint Szekfü Gyula kimutatja — végzetes lehet; annyit jelent, hogy kirekesztjük az egységes nemzetlétből a nagyszámú asszimiláltak.

Szekfü Gyula mély analízissel és szigorú tudományos módszerekkel mutatja

ki a magyar történelemből az egyedül helyes magyar nemzeti politika útjait. Fejtételeit azzal kezdi, hogy Magyarország sohasem volt egynyelvű, homogén nemzeti állam, bár a nemzetiségek száma a mohácsi katasztrófaig egészen csekély. A magyarság a XVI. századi nagy nemzeti csapás után egyre fogyott, pusztult és az ország a szalmári béke utáni összebontóló — néprajzilag zavaros, turka képletté változott. De az uralkodó magyar nemzet sem a mohácsi katasztrófa előtt, sem később a nemzetiségeket el nem nyomta, Szent István országa békés lakóháza volt az összes itt lakó népeknek. A török uralom borzalmas nyomokat hagyott. Szekfü művészi tollal cselelt a törökök, tatárok bódáinak és egyéb csőcselékének szörnyű pusztításait; a leírás szinte megrendítő. Egész a XIX. századig nincsen nemzetiégi kérdés, sohasem került sor az államot alapító magyar nemzet és a bevándorló idegenek között összeütközésekre. A szent korona eszméje és ereje valamennyit együvértartotta az egységes államkeretben.

Nemzetiégi kérdés Magyarországon a XIX. század első felétől óta van s még inkább a 67-es kiegyezés óta. Ez a nehéz kérdés minden nemzet vezetőinek politikai bölcsességét próbára teszi volna. Az uralkodó nemzetnek, miután elvesztette a történelmi katasztrófa következtében évszázados többségét, meg kellett volna alkudnia a tégyekkel. A reformkor és a 67 utáni liberális korszak eszméje azonban az egynyelvű nemzetállam. A bafaiak előtt a francia példa — Richelieu monarchiaja — lebegett, melynek kormányzati rendszerét s az egységes megvalósításra irányuló tendenciát a köztársaság is átvette. Szó sincs arról, hogy a nemzetiségeket elnyomták volna; ellenkezőleg: a magyar állam támogatja még egyházaikat és iskoláikat is. A francia állam ebben az időben kiméletlenül elnyomta a nemzetiségeket s bübü: ismert, hogyan bánt a porosz állam a lengyel kisebbségekkel. Mi ezt nem tessük, de viszont tudatos, a nemzet jövőjének és nagy céljainak megfelelő nemzeti politikának sem volt. A helyes nemzetiségpolitika iránt utat talált volna Deák Ferenc kiemelkedő nagy jogalkotása a 68-iki nemzetiégi törvény. A század második felének újságírása azonban az egynyelvű nemzetállamot hirdette. A magyar középsofistályt szinte elkábította Rákosi Jenő szövege a „harminc millió magyar” és a Budapesti Hírlap leartatatta az olcsó babérokat, de a helyes magyar nemzeti politikának helyrehozhatatlan ká-

Két magyar kézigránát 300 szövetségest mentett meg a vörösök fogságából.

(Honv. haditudósító század. Merly István hadapródormester.)

A mostani tél mörög hadműveleteinek nagyon sok hőse van. A bonvéd erényei lépten nyomon megnyilvánulnak. A Keresztes Hádjárat magyar hősei panasza nélkül megtették és megesszik kötelességüket.

Ennek az új hősi éposznak egyik fejezete az M. és K. orosz falvak közötti erdőben kezdődött. Három nap óta verte az ellenség állásainkat gránátjaival és aknáival, rengelt a föld, dűbörögtek az ágyúk, a szürke fehérgöngyök alatt félelmetesen búgtak a Martin-gépek és bombák hiányában már akárhányszor közönséges tűzrésegi lövedékeket és rozsdás ekevasakat dobáltak vonalainkra. Azután neműt az ágyúdörgés s a halott tájak temetői csöndjét vértárgyasztó ordítás zavarta meg: a „bíres szibériai lövedékek”

indultak rohamra. A támadások ereje azonban három napon át mindig megtört vonalaink előtt.

Előre, fiúk!

Harmadnapra az esti órákban parancs jött a zászlóaljtól, hogy a század vonuljon vissza néhány kilométernyire, mert vagy 8 szovjet páncélos valahol áttört magát és be akarják keríteni a megötlötnök lévő üteget.

Az eligazítás megtörténte után A. Gábor löhadnagy, a század parancsnoka néhány puskával hátramaradt, hogy személyesen fedezze a visszavonulást Cs. Laci, egy bácsi-gyerek, volt a legénye, aki mindig vele maradt. Óvatosan haladtak az éjszakában, utközben T. közfégen kellett áthaladniuk. Már éppen a falu utolsó házaihoz értek, amikor kelepelni

kezdett egy szovjet géppuska.

— Csak tovább fiúk! — kiáltotta a löhadnagy, de ekkor már legényével együtt a sánca fekküdt. Két zsákmányolt szovjet géppuska volt náluk, ezzel fedezték bajtársaikat.

Tudták, hogy a falusi lakosság fogott most fegyvert ellenük. A szovjet páncélosok nyomában minden faluba tehergépkocsik jöttek puskával és löszrel megterhadva. Ezek a teherautók végigszáguldottak a környező községekben s mindenhütt dobáltak le terükből. A szovjet gyalogság még messze van s éppen azért úgy gondolták a bolsevisták, az orvívészek megbontathatják egységeinket.

— Gyérünk Laci, nézzük meg közelebbről ezeket a banditákat — szájalt meg a löhadnagy s már kúszott is tovább. Fehér hólepelük egybeolvadt a havas tájjal. Senki sem pillantotta meg őket.

Valahol azonban ugatni kezdett rájuk egy aknavető... Robbanás... A löhadnagy a légnyomástól elvezette eszméletét, Cs. Laci egy ideig tanakodott magában: mihez kezdjen? A löhadnagyt nem szabad itt hagynia, inkább lövőpisztolyt bárm.

rokat okozott. Hiába hangzott el Szechenyi figyelmeztetése, hogy a magyar nyelv tudása még senkit sem tesz érzelmi világban magyarrá, az önámítás megméltelyezte egy egész nemzedék gondolkodását.

Vajon mi értelme lett volna az erőszakos beolvasztásnak? A „kemény magyar nép péppé oldódott volna” — jegyzi meg helyesen Székfi Gyula — s valóban valami furcsa, zagyva, meghatározatlan népiség állt volna elő, amely semmiesetre sem lett volna alkalmas az évszázados magyar hagyományok megőrzésére. Őseink nem zavarták össze önmagukat a többiekkel — írja Székfi —, de megadták az utóbbiaknak (a közönségnek) mindent, amire az illető korban igényük lehetett. A magyar államegység fenntartásának egyetlen módja: visszatérni a multhoz, visszatérni a Szent Istváni gondolathoz... „A nemzetiségek Szent Istváni kezelése a multnak és egyszeres mind a jövőnek is az útja”.

Székfi többhelyt rámutat az új eszmék életképtelenségére s hiábavalóságára. A turanizmus agyréme, a magyar-szláv

parasztállam meg gondolatlan utópiája csak arra való, hogy a nagy kérdések helyes megértését zavarják és elhomályosítsák a dolgok világos látását. Székfi a magyar történet mélyreható és lárdáságos elemzésével nagy igazságokat állapított meg és álláspontját a következő öt pontban foglalja össze:

1. A magyar nemzetnek mindig volt állama s ez az állam Magyarország mindig a magyaroké volt;

2. a magyarok államában mindig laktak nem magyar népek is; Magyarország ennyiben sohasem volt egynyelvű ország; az egynyelvű ország az ezer éves multról való lemondásunkat jelentené;

3. a nem-magyar népekkel való együttélés módjait és lehetőségeit mindenkor keresték és legfőbbnyire meg is találták a magyarok; e féren a kezde-rényezés az ő kezükben volt, amint hogy az állam is mindenkor az övék volt és érte ők viselik a felelősséget;

4. a magyarságba idők folyamán sok nem-magyar elem is átlépett, de ez az asszimiláció a mult századokban sohasem érte el azt a határt, melyen túllépve a magyarság ősi tulajdonságainak működését és kifejtését akadályozhatta volna;

5. amikor tehát a nemzeti és állami létben zavarok mutatkoznak, ott megint lehetővé, sőt kizárólagossá kell tenni ez

ősi tulajdonságok, köztük a régi magyar politikai érzék érvényesülését.

Székfi Gyula könyvének tömör mondataiban a nagy igazságok megállapítása közben nem egyszer érezzük a pesszimizmust és keserűséget. Ez nem csoda. A tudatlanság, a műveltség, a dolgok megértésének hiánya minden gondolkodó és józaneszű embert elkeserít. A magyar nacionalizmus és a nemzeti hivatástudat szomorú hanyatlása sok veszélyt rejt magában a jelenre és a jövőre nézve egyaránt. Ma a kőszia eszmék és elméletek korát éljük és a sok új jezsóba szinte beleszédülünk. Vannak azonban forradalmi tanok, melyek nem haladást, hanem visszafelföldést jelentenek, viszont vannak nemes és megszentelt hagyományaink, melyek minden új elgondolásnál jobban biztosítják a haladást és az emberek együttélését.

A magyar történelemből még senki olyan fontos és a jövő politikájában annyira értékesíthető igazságokat nem állapított meg, mint Székfi Gyula. És ezeket az igazságokat szigorú tudományos módszerekkel és az emberileg elérhető legnagyobb tárgyilagossággal szűrte le. Ez az új könyve méltó kiegészítője az ő gazdag és megbecsülhetetlen értékű munkásságának. Illd, hogy minden művelt magyar kétszer is elolvassa! — (ány.)

Az Evangélikus Nőegylet teaestje.

Csinosan feldiszipelt asztalok sora várta 13-án az evangélikus kulturbázisban a nőegylet tagjait és barátait az elkészített teára és kedves műsorra, amely iránt való érdeklődés ezúttal is megtöltötte az egész termet. A megjelentek mosolygó arckifejezésükkel a virágos kertek testvérőre várakozták át erre az estére az egész kulturbázist.

A teát megelőző műsor elején egy bájos kisleány, Csinszik Ilonka egy hatalmas virágcsokrot állított a közönség elé, amelyet bensőséges gondolatok tolmácsolása kíséretében nyújtott át a Nőegylet nevében Dr. Csengődy Lajosnak, tolmácsolva azokat a jókívánásokat, amikkel a Nőegylet főesperesi tisztje való elhivatását kíséri. A bájos és teljesen váratlan meglepetésért az ünnepelt megalatottan mondott köszönetet. Majd a minden egyházépítő szolgálatban a magának mindig első helyet kereső Med-

zihradzky Márta betanításában bájos gyermek-zindarab kerüti bemutatásra. Amelynek minden szereplője, Donovál Marika, Donovál Hildike, Zvada Licike, Laskó Lenke, Ébn Matyi, Garamvölgyi Lajoska, kedves szerepléssel elevenítették meg a kisértesek közt a helytállást. Polony Zoltán segédlelkész zongorakísérete mellett Donovál Marika adott elő szépen sikerült énekeszmakat. Majd Horváth Györgyi polgári iskolai tanárnő magaszivonalu iroda'omismertető előadással emelte a legmagasabb szelimi régiókba hallgatóságát, amelyet Cziglán Frigyesnek a Polony Zoltán által kísért kiűnő hegedűjátéka mélyített el.

A műsor után pompás tea felszolgálása következett.

Tea után tartatott meg az ifjuság szavalóversenye, amelynek bírálóbizottságában dr. Lapsánszky Janos lapszerkesztő, Koppány István író, Horváth Györgyi tanárnő, Kilczér Béla építész és dr. Csen-

gödy Lajos főesperes foglalt helyet. A szöpszámu versenyszámból sorából a leányok sorában elsőhelyen Csiky Panni, másodikon Nagy Rozália, harmadikon Gidos Kató nyert díjat az ifjak közül Takács Andor, Kecskés István és Csákvári László hatalmas erejű szavatai nyertek díjazást, amelyeket a bizottság ünnepélyesen adott át, hangoztatva, hogy a többi szaváló: Garamvölgyi Lajoska, Kovács Mária, Harai Anna, Csákvári Jend is elsőrangú és d'cséretet érdemlő teljesítmények voltak részt a versenyen.

A bensőséges és magas színvonalu est a késő esti órákban ért véget.

Támogasd a Vöröskeresztet!

Hírek és különfélek

Tavaszi

Holnap, vasárnap, végre hivatalosan és visszavonhatatlanul tavasz lesz. Mindegyik emberi számítás szerint s most már kétség-telenül vége lesz a télnek. Végzetlenül dolga, hogyan fejezzük ki ezt a kétféle doigt, amely végeredményében ugyanaz és mégsem ugyanaz. Az optimista azt mondja: itt a tavasz! A pesszimista: vége a télnek. Az előbbi boldogan sütkérezik a kora tavaszi napsütésekben, az utóbbi aggodalmasan mondja: ne hig'yünk ennek a csálóka télutói fénynek. Mindegy, ki hogyan fogja fel, ki hogyan érzi a tavasz dolgát, fő az, hogy itt van végre és akár az optimistának van igaza, akár a pesszimistának, csak örülhetünk neki. Ha esetleg lesz is még részünk némelyben, ez már csak ijesztgetés, amelynek nem szabad féltünk.

Akármielyen pesszimisták vagyunk is, még a naplára sem kellett néznünk, mégis láttuk: mennyire jött közelebb minden nappal az igazi tavasz. De nem szabad halatlanoknak lennünk az ideit irant sem. Regőta nem volt annyira „embereség” a télnek, mint amely most búcsúzik tőlünk. Voltak kegyetlenül hideg napjai, de nem sok; idejében öltöztette szep fehérségbe a világot annak réd e és módja szerint; igazán keveset esett az eső, nem győrt bennünket betegiek fátó rideg szürkéséggel, lucokkal. Hatrem helyette is adott napfényt, többet, mint amennyit vártunk tőle. Szavazzunk neki egyhangulag köszönetet.

Bátran kimondhatjuk: ha az ékező

A falu felől, vagy öt civil közeledett szánkón.

— Megálljatok banditák! — állotta útjukat a legény s mar célzott is a géppisztollyal.

Sok ideje nem volt, gyorsan kellett cselekednie. Négy bandita kizuhant a szánkóból, egy kiszaladt, de a ló megállt. Hamar vállára emelte a főhadnagyot, a szánba ültette, majd maga is felugrott...

Tőle jobbra és balra falvak egtek az éjszakában, a kormos tüst alján lang-csikok tancoltak. Az ellenség újat jeleztek ezek az égő falvak. Hideg szel kavarta a havat s végigszántott a havas pusztán. Vajjon jó irányban halad-e V. fele?

Utatlan-utakon...

Két nap telt el azóta. A főhadnagy már jobban érezte magát, de nem tett semrehányást, amiért legénye eltévesztette az irányt. F. nojában olaszokkal és németekkel találkoztak, akik éppen sünálást foglaltak el. A legutóbbi jelentések szerint 12 nehéz szovjet harckocsi tart a falu felé, valamint gépkocsiszó szovjet lövések. Német repülőgépek keringtek a helység felett, lövést és érelmet dobalt a csapatoknak.

— Ön nem maradhat itt — jelentette ki a német katonarvos. — Folytassa útját, tiútnk a második faluban magyar csapatok vannak. Biztonságban lehet,

arra nincsen ellenség.

Gyorsan teltek az órák.

Alkonyodott.

Utatlan-utakon mentek, de még mindig nem láttak falut.

— Főhadnagy ur, alázatosan: azt hiszem megint eltevedtünk — szólalt meg hosszas hangtatás után Laci...

Borzalmas éjszaka volt. A jó nem birta tovább, éjteltáiban kidől Laci honvéd géppisztolyával megrövidítette szenvedését. A főhadnagy minduntalan aludt, de legénye mindegyre leírta.

— Az istenért, főhadnagy ur! Ne tesszen elaludni, mert baj lesz.

Hajnaltájban feltápaszkodott s legénye karján megindult. Egyre jobban érezte, hogy ereje visszatér. Nem, most nem szabad gyengének lennie!

— Főhadnagy ur! Ott vannak a mieink! — kiáltott fel lelkiesen Laci s mosolyra tágult arcában boldogan csillogtak szemek.

Háromszáz hadifogoly.

Világos volt már, messzire el lehetett látni a fehér hegyezőkön. Magyar fiúk voltak? Nem, ezek olaszok és németek. Végre megszabadultak a gyilkos orosz mezők szorításától... Mennyire lehetnek még? Őszáz

méter? Ezer méter? A távbecslés nagyon csalótt. De mi ez?... Vagy tíz tizenkét lovas... Az egyik kiugrat s egyenesen feléjük nyargal... Még kettő...

— Azok hadifoglyok, főhadnagy ur! Foglyulejtett németek, vagy olaszok! — mondja meglörpanva Laci és eláspad. — Már csak vagy tíz tőltenyem van s a főhadnagy ur dobjai is üresek. Édes jó istenem, ne hagyj el!

— Csak nyugodtan Laci... Majd csak lesz valahogy...

— Igyl szudá! Igyl szudá! — ordítják már a lovak. Közreveszik őket. Az egyik leugrik és előrántja géppisztolyát.

— Offizir! — ordítja félelmetes üvöltéssel.

— Nyet ofizir! válaszol sietve Laci, aki már törté valamelyest az orosz nyelvet. Mindkettőjükön hólepel volt s így nem látták a bolsevista örök a rendfokozat jelzést. Sietve elvették géppisztolyait, belenyúltak zsebeikbe s minden ki-zsedtek. Az óra, óngyújtó és pénztárca láttára vigyorogni kezdtek.

Vagy 300 fogoly lehetett ebben az oztalóban, A. Gabor főhadnagy és legénye a menet végéhez csatlakozott. Előtűk fehér sirubás németek mentek. Mikor ezek meglátták, hogy a főhadnagy beszélni akar, elmondták, hogy az o'asoknak köszönhetik életüket. A bolsevisták ugyan mindegyik tisztelet és minden németet

azonnal agyonlőnek, de az olaszok azt mondták rájuk, hogy tiolnak a így mecskülték meg a puskaagolyótl.

Életmentő kőzigránátok.

Kétórai menet után egy falu szélén pihenőt adtak az örök. A foglyok letértették pokrócaikat s leültek. Az örök — kettő kivételével — hátra sereglettek, kirakták maguk elé a zsákmányolt tárgyakat s miközben fagyott fekete kenyérbéjart ropogtattak, megkezdtek az oztorkodást. Amikor ezt meglátta a másik két ör, az is odament.

— Laci, a nadrágszizijamon lóg a zsákcocsa... Nem vették észre bolsevista fogolykísérőink.

— Benne van-e még a két kőzigránát, főhadnagy ur? — kérdezte izgatottan.

Csak nyugodtan. Rakj le magadról minden fölösleges terhet... E. ő! úgy, hogy engem eltakarj a szemük elől...

A németeknek is szólt tervéről, amely már rég megfogalmazott benne, a kivétel a fonos... Idegek kérése az egész... Régi szokása, hogy zubbonya alatt, egy vízhatlan zsákcocskában mindig két Vécsey féle kőzigránátot hordjón. Nehéz megtalálni ezt a zsákcocskát... Itt a szabadulási pillanata... Vissza lelt menni az életbe, a fűkhöz, a bajtársához

tavaszt is legalább annyira megembeleli magát a kegyes jóindulatban, mint az el múlt tél, meg lehetünk elégedve. H gyűjünk tehát benné és köszöntsük a tavaszt — hogy is szokták mondani? előlegezzék bizalommal... —y—n.

Személyi hír. Dr. vitéz Endrődi József pénzügyi titkárt szolgálatára berendelték a pénzügyminisztériumba József örömmel vették ezt a kellemes hírt, hiszen dr. vitéz Endrődi József pályafutását az itteni kir. adóhivatalnál kezdte meg, majd rövidesen bekerült a balassagyárdi pénzügyigazgatóságba, ahonnan most a legfelsőbb helyre rendelték be. Kedvelt tagja volt ittélékora a salgótarjáni köröknek. Azok közé tartozik, akik teljes mértékben képviselik az igazi jó magyar tisztviselő alakját és érvényesülését egyedül telbetségüknek, szorgalmuknak s kimagasló szakképzettségüknek köszönhetik.

Házasság. Holles Emma ovónő és Kerpényes István MÁV intéző házasságot kötöttek. Minden külön értesítés helyett.

A városi Bajtársi Szolgálat segélyezési céljaira az acélgári Ovasóegylet elnökségének és igazgatóságának szeretteles magairatása folytán e hó 6. és 7-én az acélgári Ovasóegylet nagyerőben színe került a gyári kiváló műkedvelővárosi előadásában a „VIDÁM SZÜRÉT” c. történelmi vígjáték, melyet nagy közönség látott végig. — Az előadás előtt mindketten este Horváth László tagadásnak, az V. bajtársi körzet vezetője tartott beszámolót arról a testvéri munkáról és költségekről, melyeket végez a Magyar hőgyárja és a városi szociális ügyosztály a katonai szolgálatot teljesítő hozzátartozóinak érdekében.

A Baross Szövetség salgótarjáni fiókjá folyó hó 7-én tartotta tisztújító közgyűlését. A népes közgyűlés választásának eredménye a következő: Diszelnökök: Dr. Matyasovszky Kamill főszolgabíró, Mócsány Ödön országgyűlési képviselő, Szavilla Viktor kereskedelmi i. k. igazgató. Elnök: Szűcs Róbert. Alelnökök: Pál Dezső, Timaróczy Sándor. Tiszttartók: Ügyv. elnök Kovács Gyula, titkár Zsada Ödön, pénztáros Jancsik Béla, házagny Kronberger Balázs, jogácsos dr. Varga Kálmán, könyvtáros Rajnai János, vigalmi

a közdelembe.

Nyul'a köpenyem alá... Megvan... Vigyázz, így pörög az a kézigrándot laci... Egyszerre dobuj... Ach!ung. Kamerádeai! Most... Rajta!

Két éles dörrenés.

Vad kavarodás. Mire a többiek felocsudtak, az örök közül négyen már balistolak voltak, nyolcan pedig feltartott kezükkel vártak sorukra...

S a meoet néhány perc mu'va ismét megindult.

De most már vízszel fel vezetett az út. Vissza, a szabadulás felé...

Hirdessen

„A MUNKA”
politikai hetilapban!

Eladó a Luby-parcellán egy családi ház mely áll 1 szoba, előszoba, konyha, élektáma, gyűmölcsös és kút. Cím a kladóban.

előlk Patay István, jegyző Garami László, ellenőrök Kovács Sándor, Pintér Ferenc, Dombi Andor.

Nyílt-tér.

A feleségem és az én nevemben felvett bármilyen kölcsönkért, vagy adósságszínalásért semminemű felelősséget nem vállalok.

Salgótarján, 1943. III. hó.

Hulik Lajos

*E rovat alatt közöltekért felelősséget nem vállal a Szerkesztőség.

A Szent Erzsébet Nőegylet f. hó 25-én gyűmölcsös. Boldogasszony napján d. e. 10 órakor a Főpénztári templomban katolikus női napot tart zénés ünnepélyes nagymise keretében, melyre az összes katolikus nőegyesület szeretettel meghívja az egyesület elnöksége.

A vidám szüret című zenés történelmi vígjáték olyan ritka sikert aratott az acélgári Ovasóegyletben, hogy egymásután nyolcszor kellett színehoznia. Ritka nagy érdeklődés nyilvánult meg az előadások iránt s mindannyiszor zsoltolt ház nézte és tapsolta végig a pompás együttes remek, szórakoztató játékát. A közönség értékelte a komoly és nehéz verses színdarabot s a szereplők tökéletes, kiforrott játékstílusát. Mindenki lelmesen és jól érezte magát a színházban, aki csak látta s mindenki a legőszintébb elismeréssel adózik a kiváló rendezői munka és nagyszerű színpadi teljesítmények nagyságáról. Várjuk a soron következő ujdonságot, mely úgy halljuk, ismét sok meglepetést fog hozni a szép és nemes szórakozást kereső salgótarjáni közönség számára.

Nyílt-tér.

Feleségem semminemű vásárlásaiért és adósságaiért felelősséget nem vállalok.

B. gylasajla, 1943. III. hó 19.

Abonyi Antal

*E rovat alatt közöltekért felelősséget nem vállal a Szerkesztőség.

A Szent Erzsébet Nőegylet elnöksége baa közönséget nyugtazza a Nema Bajára folytatódóan küldött alábbi adományokat: Korompay Lajos 50 P, Salgótarjáni tippelők nevében Petes Árpád 20 P, Salgótarjáni Népbank r. t. 15 P, Salgótarjáni üveggyár, Szenttornyai András, özv. Legrádi Belané, Jancsik Béla, özv. Vebovazky Istváné, Csomor Mátyás, Kuchinka Gyula, Korompay Viktor, Frank Lajos, dr. Mihók János 10—10 P, dr. Migács Géza, Duda Lajos, Mosonyi Lászlóné, Racz Józsefné, Torday Rezsóné, Mrász Gabor, id. Gyüre István, Nagy Antalné, v. Baranyai Miklós, Boda Józsefné, Csencsik Jánosné, Barabás Lujza, Simon Alajosné, Sümeji Géza, Vilezai Ferencné, Sonnenschein Jolán, Bóth Gyuláné, Kimpian Aladorné, Vidreisz Ferdinándné 5—5 P, Repás Istvánné 4 P, özv. Kárpát Ödöné, özv. Zsár Ferencné, özv. Petonszky Lászlóné, Angyal Zsófia, Csetneki Pálné 3—3 P, Győre Sándor, Győre Sándorné 250—250 P, Takács Károly, Tóth Zoltáné, Hacher Lajosné, Sebő Richardné, Krét József, Belezay Baláné, Smekő Sándorné, Réti Károlyné, Szarka Andrásné, Havancsa Károlyné, Cserháti Mihályné, Kecskés Andrásné 2—2 P.

S P O R T

SSE-Kammer SE 4:3 (2:0)

Nivót'an, csapkodó és iram nélküli játékban sikerült a SSE-nek otthon tartania a két pontot. Egyik csapat sem mutatott különösebb játékot és némi iramot csak a II. félidő első 15 percében láttuk a Kammer jóvoltából, amikor is sikerült a vendégeknek kiegyenlíteniök, sőt a vezetést is megszerezniök. Különösen feltűnt a SSE csatársor gyengesége, pedig itt játszott a mezőny legjobbja Baranyi, a tarjániai új balszélsője. A SSE védelem

pedig egyenesen eltűnt. Nehéz lesz így bejünni a SSE-nek az NB II-be. Nincs kapu, közepedezet, jobbszárny. Szabó I. pedig már leszokhatna a felesleges és bosszantó labdapielésről.

A gólokat Szabó II. (2), Langár és Nagy, ill. Médér (2) és Szloboda.

A sok gyenge formában lévő játékos közül mindössze Baranyi, Vlacsil és Kontár, ill. Szloboda Médér és Adamitz említhető meg.

ÖKÖLVIVÁS.

SSE—MOMSE 9:9

Néhány jóképességű versenyzővel rendelkező budapestiek ellen a főleg fiatalokkal kiálló SSE csak döntetlenig vitte. A tarjániaiak közül Pintér, Kára I., Balog győzött, Kára II., Kertész és Mocni döntetlenül végzett. Különösen Pintér formája volt megnyugtató, de a két Kára testvér is szép reményekre jogosít. A budapestiek legjobbja Papp (Mocni ellenfele) volt. Feltűnt, hogy a vendégek főleg jobb alaplású ökölvívók s ez a SSE fiatalokat ugyancsak megzavarta.

Szombaton az egri leventék mérkőznek a SSE ökölvívókkal. Az egriek

nek már sok emlékeztetés versenyük volt s szerepel közöttük Tóthcsapregi és Mezei a két vidéki bajnok, ill. helyezett is.

Vasárnap az acélgári tornateremben rendezi a SSE Északmagyarország birkozó csapatbajnokságát, amely egyúttal a SSE által létesített Karattur vándordíj küzdelmeit is magában foglalja. A Miskolci VSC birkozó csapata, a tavalyi bajnok és védő nevezése már bejutott s így az erősen feljavult SSE birkozóárdának legkéményebb ellenfelével való küzdelme, mindent bizonylva szép versenyt fog hozni.

A Magyar Evangéliumi Munkásszövetség első szociális konferenciája városunkban.

A mai világágés közepette, amikor egy igazságosabb, jobb és keresztényebb életet folyik a nagy harc, a Magyar Evangéliumi Munkásszövetség azt a nemes célt tűzte ki maga elé, hogy a dolgozó réteg a magyar munkások tömegét, amely oly sok elmentés világtól szeretne meggyerni és önző érdekei szolgálatába állítani, evangéliumi öntudattal és helyes szociális értekeléssel mentse át a jövő élet számára.

Ennek a nemes célnak szem előtt tartásával rendezte meg a salgótarjáni ref. egyház Evangéliumi Munkásszövetségének helyi csoportja Tarnay Kálmán gyárigazgató, MEM elnök irányításával mellett és a központ közreműködésével folyó hó 14- és 15-én szociális konferenciáját.

A nagyszámú megjelent munkásság és az érdeklődő vendégek számára komoly lelki élményt és evangéliumi elmozdulást jelentő konferenciát 14-én reggel 9 órakor ifjúsági és levente istentisztelet nyitotta meg.

Délután 10 órakor a gyülekezeti istentiszteleten Gáspár Béla budapesti református lelkipásztor, a MEM országos ügyvezető elnöke hirdette az igét. Lélekbeható egyházi beszéde után a örök gondolatán épült, hogy önálló lelki élettel, megfagyó igehirdetéssel, azok hálása lehetnek azért a hitbeli megőrzésért és isten-élményért melyben általa részesültek. Istentisztelet végzetével a templomban tartott konferencián ugyan csak Gáspár Béla tartott előadást „Mit akar a Magyar Evangéliumi Munkásszövetség?” címmel, melyben a MEM evangéliumi és szociális programját ismertette, megfogadta és dákál mulatva arra, hogy sohasem volt olyan nagy szükség, mint éppen napjainkban utánamenni és Krisztus tanításával megfogadni a magyar társadalom egyik legértékesebb rétegét a munkásságot.

14-én délután 5 órakor az evangéliumi egyház kultúrtermében gazdag mű-

ssal vallásos est volt, melynek legkiemelkedőbb számai Gáspár Béla előadása, Fejes Ádám etyeki ref. lelkipásztor neves pap költő és Szűcs István ref. lelkipásztor szavalata volt.

Fejes Ádám a lant és a Biblia üzenetét tolmácsolta a megjelent nagyszámú közönségnek. Gyönyörű és értékes költeményeiből a mai élet minden gondját, baját ismerő és átélő, jövőnkért aggódó magyar pap szörnyaló gondolatait, érzéseit áradtak gárdagon, erős visszhangot kelteve a legnagyobb hallgató közönség szívében. Szolgálatában nagyszerűen érvényesült az értékes költői tehetség és a mondani valóit mélyen átérző, kiváló előadó.

Szűcs István ref. lelkipásztor Ábrányi Emil: „Koldus” című költeményének szavaiával nagymértékben hozzájárult az est színvonalának emeléséhez. Szavaltat a hallgatóság lelkes elismeréssel fogadta.

A konferencia Tarnay Kálmán elnök zárószavaival ért véget, aki közvetlen lelkes beszédében meleg köszönetet mondott a konferencia sikerét előmozdító vendég lelkészeknek s mindazoknak, akik szolgálatukkal közreműködtek, kifejezést adva ama meggyőződésének, hogy az a mozgalom, mely tisztá krisztusi és igaz magyar célt irt zászlajára s melynek élén oly hivatott és kiváló egyének állanak elbarokként, mint a salgótarjáni református gyülekezet körében megjelent szövetség kiű döttek is — bizonylva gazdag gyűmölcsöket fog teremni a jobb magyar élet, a dolgozó szászereinek szociális jóvondója javára” és az Isten dicsőségére.

A következő napon a magyar szabadság születésének évfordulóján a ref. templomban ünnepi beszédet Fejes Ádám lelkipásztor mondott.

A konferencia mindazok számára, akik aron résztvettek, felülről jövő hívást, a jobb jóvondó felé való útmutatást s igazi lelki áldást jelentett.

A nemzetvédelmi keresztoktatási ünnepségről a jövő számunkban emlékezünk meg. Szerk

1943. El. I. A 90. szám

Hirdetmény.

A 820/1939. M. E. számú rendelet 2. §-a értelmében közzétesszem, hogy a m. kir. miniszterium az 1939. évi II. tc. 221. §-ában nyert felhatalmazás alapján elrendelt

Rögtönbíráskodást

az 1020/1943. M. E. számú rendelettel kiterjesztette — mind a polgári, mind a honvéd rögtönbíráskodás körében az ország, illetőleg a honvéd rögtönbíráskodás egész területére az 1941. évi június 30. napján kelt Budapesti Közlöny 1941. évi július 1-i 146. számában kihirdetett 4870/1941. M. E. számú rendelet II. pontjában felsorolt bűntetteken felül a hadművelési területre tábori postai csomagként, vagy „mint érték nélkül” jelzéssel feladott küldemények, vagy az odairányuló katonai szállítmányok tekintetében, akár az ország területén, akár azonkívül a szállítási tartama alatt elkövetett lopás és sikkasztás büntetlérére — ideértve a hivatali sikkasztás büntetlérére is — és pedig ezeknek a bűncselekményeknek a kísérletére és úgy a tettesekre, mint a részeseire (Btk. 69. §.) is.

Ennélfogva a rögtönbíráskodás a korábbi hirdetésanyagával egybefoglalva ez idő szerint kiterjed a következő bűncselekményekre és pedig úgy a polgári, mint a honvéd rögtönbíráskodás körében az ország, illetve a honvéd rögtönbíráskodás egész területén a félégsértés, hűtlenség, lázadás büntetlérére, ideértve a félégsértés és lázadás elkövetésére létrejött szövetséget és azok elkövetésére való felhívást is, — a löfgyevert, robbantószer, robbanóanyag (bomba, kézigranát, pokolgép, stb.) használatával elkövetett gyilkosság és szándékos emberölés büntetlérére, továbbá az ily gyilkosság elkövetésére irányított szövetségre, — a közegészség elleni bűntetlérére (Btk. 315. §.), — gyújtogatás büntetlérére, — vízáradás okozásának büntetlérére, — vaspályák, táviridő (távbeszélő), vagy hajók, illetve légijárművek, vagyis villamos energia fejlesztésére, vezetésére és elosztására szolgáló berendezéseken (tartozékaikon) elkövetett közveszélyű cselekmények büntetlérére (Btk. 434-436., 444. §. 1939. II. tc. 208., 209. §. 1931. XVI. tc. 61. §.), — a hatóságok büntetőjogi védelméről szóló 1914. XL. tc. rendelkezéseibe ütköző hatóságok, illetve hatósági közegek ellen felfegyverkezve elkövetett erőszak büntetlérére, — az állami és társadalmi rend hatályosabb védelméről szóló 1921. III. tc. I. §-ának I. bekezdésében és 2. §-ában meghatározott bűntetlérére, — a robbantószer és robbanóanyag előállításával, tartásával és használatával elkövetett bűncselekményekről szóló 1924. XV. tc. I. §-ának III. bekezdésében meghatározott bűntetlérére, — a honvédelemről szóló 1939. II. tc. 203. §-ának első bekezdésében meghatározott, a munka folytonosságának megnehezítése és megnehezítése által elkövetett bűntetlérére olyan értelemben, hogy a bűntett kezdeményezői és vezetői esnek rögtönbíráskodás alá (203. §. 3. bek.), ha azonban bűntetlérére a munka szándékos hibás, vagy hiányos végzésével, vagy pedig rongálással követik el, a rögtönbíráskodás a kezdeményezőkön és vezetőkön kívül a tettesekre és a részeseire is kiterjed, — a honvédelemről szóló 1939. II. tc. 204. §-ának első és második bekezdésében meghatározott, a honvédelem érdekét veszélyeztető rongálás büntetlérére, — a honvédelemről szóló 1939. II. tc. 205. §-ának második bekezdésében meghatározott, a katonai vezetéssel szemben elkövetett engedetlenség és fellejtés bántalmazás büntetlérére, végül a légvédelmi készültséggel kapcsolatban előtételt, ugyisint a légiridő ideje alatt elkövetett gyilkosság, szándékos emberölés, súlyos testi sértés, lopás és rablás büntetlérére, és pedig ezeknek a bűncselekményeknek a kísérletére és úgy a tettesekre, mint a részeseire (Btk. 69. §.) is, valamint a hadművelési területre tábori postai csomagként, vagy „mint érték nélkül” jelzéssel feladott küldemények, vagy az odairányuló katonai szállítmányok tekintetében, akár az ország területén, akár azonkívül a szállítási tartama alatt elkövetett lopás

és sikkasztás büntetlérére, — ideértve a hivatali sikkasztás büntetlérére is — és pedig ezeknek a bűncselekményeknek a kísérletére és úgy a tettesekre, mint a részeseire (Btk. 69. §.) is.

Felhívom a lakosságot, hogy ilyen bűncselekmények elkövetésétől mindenki óvakodjék, mert a polgári rögtönbíráskodás alá tartozó minden olyan személy, aki a kihirdetés után a megjelölt területen ilyen bűncselekményt követ el, a rögtönbíráskodás alá kerül és halálal bünhődik.

Balassagyarmat, 1943. febr. 24.

Dr. Jákó Kálmán
kir. törvényszéki elnök.Tartsuk be szigorúan
a légvédelmi előírásokat.

MOVE Salgótarjáni Lövész Egyesület.

Meghívó.

A MOVE Salgótarjáni Lövész Egyesület 1943. március hó 27. é. este 6 óra körül tartja

rendes évi közgyűlést

a salgótarjáni Köszönbánya r. t. cserkészotthonában (dr. Chorin Ferenc-utca), melyre egyesületünk melyen tisztelt tagjait szeretettel meghívjuk.

Tárgysorozat:

1. Hírszkegy.
2. Elnöki megnyitó.
3. A főtitkár jelentése.
4. Pénztáros jelentése.
5. A számvizsgáló bizottság jelentése.
6. A MOVE országos elnökség által kiadott, jóváhagyott és O. S. K. által előírt MOVE taggyűlési módosított szabályok elfogadása.
7. A MOVE Lövész Liga által a lövészek részére adományozott válogatott érme és lövészjelvények kiadása.
8. Választások megvitatása.
9. Beterjesztett indítv. tárgyalása.

Az indítványokat írásban kell benyújtani a főtitkárhoz a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg.

A fontos tárgysorozatra figyelemmel kérjük tagjainkat, hogy a közgyűlésen feltétlenül jelenjenek meg és ezáltal is tegyenek tanúbizonyságot a MOVE eszméhez való ragaszkodásukról.

Salgótarján, 1943. márc. 9.

Becsülettel a házért:

Dr. Laczfalvy Ferenc s. k.
m. kir. banyabizottsági tanácsos
elnök.

Szarka Lajos s. k.

m. kir. rendőrfőfelügyelő
főtitkár.

Elveszett egy tasak „HON” lávékonverz. A becsületos megtérítő jutalomban részesül.

Tavaszi újdonság!

SZÜCS-FÉLE

„Vitamin Crém”

A legmodernebb elvek szerint készített VITAMINDUS arc krém. Az arc bőrt természetes tápanyagait tartalmazza és ezért rugalmas, üdév teszi és megőrzi a ráncosodástól.

SZÜCS-FÉLE

„Bubi Arcszesz”

Megszünteti pattanásait és az arc bőrt zsirosságot.

Kapható:

SZÜCS RÓBERT
MAGYAR KORONA
GYÓGYSZERTÁRBAN.
SALGÓTARJÁN.

A Mezőgazdasági Kiállításra
bejelentett tenyészállatok
értékesítési lehetősége.

Közzétük, hogy az országos mezőgazdasági kiállítás és tenyészállatvásár rendezőbizottsága gyűlést tartott, bebatóan megvitatta és egyhangú határozattal elfogadta a kiállításra bejelentett tenyészállatoknak központi irányítás mellett nagyrészt otthonról történő értékesítésre vonatkozó tervezetét.

Mint hogy az ezzel kapcsolatos tudnivalók az állattenyésztő gazdák széles körét érdeklik, ezért miteltartás végett kivonatban közöljük a legfontosabbakat, amelyeknek betartása a kiállításra bejelentett tenyészállatanyag szervezett értékesítésének sikere érdekében igen fontos.

A rendezőbizottság a kiállításra bejelentett tenyészállatokról szabályozó katalógust készít, amelyet a kiállításra jelentkezett összes nagy tenyésztőknek, az érdekeltektől állattenyésztő szervezeteknek (vámegyei állattenyésztési szakosztályoknak) a köztenyésztésre vásároló m. kir. gazd. felügyelőségeknek, vármegyei gazdasági egyesületeknek néhány napon belül megküld. A katalógus ára 3 P, illetve bérmentes küldéssel 3 P. Megrendelhető a kiállítás rendezőbizottságánál (Budapest IX. Köztetek u. 8), valamint a vármegyei gazdasági egyesületeknél és az érdekeltektől állattenyésztő szervezeteknél, amelyek eladásra szánt példányokkal is rendelkezni fognak.

A katalógusban szereplő tenyészállatokat kiállítási állománynak kell tekinteni, úgy, mintha azok a kiállításon lennének és onnan kerülőnek eladásra. Tehát ezeknek otthoni eladása esetén is a tenyészállatvásári szabályzat rendelkezései érvényesek, amelyeket a katalógus teljes részleteivel tartalmaz.

A kiállításra bejelentett tenyészállatok otthoni értékesítése (vétel és eladás) valamint a szokásos vásárlási és szállítási kedvezmények igénybevétele, továbbá az

utazási kedvezmény engedélyezését kélik a kereskedelem és közlekedési minisztertől, amelynek feltételeire és igénybevételei módjára nézve pótlóan fogja az érdekeltek figyelmét a sajtó útján felhívni.

A vásárlások és az értékesítés megkönnyítése érdekében úgy a központi, mint a vidéki állattenyésztő szervezetek messzemenő támogatással és közreműködéssel állnak az érdekelők rendelkezésére.

A katalógusban közölt adatok alapján bárki közvetlenül az illető tenyésztőkhöz fordulhat vételi szándékának közlésével, vagy azokat személyesen is felkeresheti. A vásárlások közvetítésére a rendezőbizottság (Budapest, IX. Köztetek u. 8) is szívesen vállalkozik. Ajánljatos ezenkívül a tarka szarvasmarhák vásárlásánál a területileg illetékes állattenyésztő szövetség és a vármegyei állattenyésztő egyesület, a borzderes szarvasmarhák vásárlásánál a Borzderes Szarvasmarhatenyésztők Országos Szövetsége (Munkács, Arpád vezér útja 25), magyarbarkó vásárlásánál a Magyarbarkótenyésztők Országos Egyesülete (Budapest, IX. Köztetek u. 8. III. em.), lovak vásárlásánál az illetékes vármegyei gazdasági egyesület állattenyésztési szakosztálya, a mangalica sertések vásárlásánál a Mangalicatenyésztők Országos egyesülete (Bpest IX. Üllői út 25), a huszterterek vásárlásánál a Huszterterekenyésztők Orsz. Egyesülete (Bpest, IX. Üllői út 25), a jubok vásárlásánál a Juboktenyésztők Országos Egyesülete (Bpest, VIII. Eszterházy u. 3), előzetes tanácsnak és véleménynek a kikérés. Ezek az egyesületek megbízás alapján közvetlenül is eljárhatnak a katalóguson vagy az eladó hozzájárulásával ezen az úton alul is minden külön költégleltetés nélkül megvásárolják a kívánt tenyészállatokat és intézkednek azok elállítására iránt is. Nagyszámú érdeklődő jelentkezése esetén az egyes vármegyei állattenyésztő egyesületek csoportos körítéssel is rendeznek a kiállításra bejelentett tenyészállatoknak vásárlás céljából való megtekintésére.

IRDESSEN!
A MUNKA
POLITIKAI HETILAPBAN!

vételár kiegyenlítése is kizárólag csak a rendezőbizottságon keresztül történhetik, a szokásos körtgyek kitöltése és egyik példánynak a rendezőbizottsághoz való beküldése után.

A szükséges körtgyeket a rendezőbizottság megkeresése bárkinek rendelkezésre bocsátja.

A kiállításra bejelentett tenyészállatokból már előre történt eladásokat vagy lefoglalásokat a rendezőbizottságnak haviadatulul be kell jelentenie és ezekről pótlóan kell a körtgyet kiállítani és beküldeni.

A köztenyésztés részére szükséges apaállatoknak a kiállításra bejelentett állományból való megvásárlása iránt a földművelésügyi miniszterium máris megtette a szükséges rendelkezéseket, a m. kir. gazdasági felügyelőségek útján. Tekintettel a köztenyésztés mennyiségileg és minőségileg is meggyarapodott igényeire, előrelátóan a közölti vásárlások merete az eddigi kereteket is felül fogja múlni.

A magántenyésztők vásárlásai is már megindultak és ezek elősegítése érdekében is a rendezőbizottság széleskörű propaganda és tájékoztató munkát végzett. Minthogy a vásárlások esetében csak megtekintés után eszközölhetők, ezért a vevők odaútasításának elősegítése érdekében a rendezőbizottság 50 százalékos

Támogasd a
Vöröskeresztet!

Hirdetmény.

Felhívom mindazon adózókat akik a múlt évi adóhatalékukat és a júlyó évi első negyedévi adójukat meg nem fizették be, hogy 3 nap alatt fizessék be, mert annak elmulasztása esetén írtés mellőzésével a végrehajtási eljárás elkezdődik meg lesz tartva a 6 százalékos késedelmi kamaton felül 3 százalékos végrehajtási kötséggel is meg lesznek terhelve.

Salgótarján, 1943. márc. 10.

Polgármester helyett:
Dr. WANKA
v. tanácsnokSALGÓTARJÁN I
APOLLO MOZGÓ

Március hó 20. től 23-ig

A beszélő köntös

Jávör Pál, Tassódy Mária
Szilassy főszereplésével.

Március hó 24-től 25-ig

Oroszlán kölykök

Mathias Weimer, Carola
Löck, Dettlef Sierck főszereplésével.